



Św. Zygmunt



»ON... JEST NASZYM POKOJEM...«

NR XXIX/2018 (849)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

22 LIPCA AD 2018

Przez dobro wspólne należy rozumieć „sumę warunków życia społecznego, jakie bądź zrzeszeniom, bądź poszczególnym członkom społeczeństwa pozwalają osiągnąć pełnię i łatwiej własną doskonałość”^{Sobór Watykański II, konst. GAUDIUM ET SPES, 26; por. 74}. Dobro wspólne odnosi się do życia wszystkich. Od każdego domaga się roztropności, a szczególnie od tych, którym zostało powierzone sprawowanie władzy. Opiera się na trzech istotnych elementach:

Po pierwsze, zakłada poszanowanie osoby jako takiej.

W imię dobra wspólnego władze publiczne są zobowiązane do poszanowania podstawowych i niezbywalnych praw osoby ludzkiej. Społeczność powinna umożliwić każdemu ze swych członków urzeczywistnienie swego powołania.

W szczególności dobro wspólne polega na korzystaniu ze swobód naturalnych niezbędnych do rozwoju powołania ludzkiego; są nimi:

„prawo... do postępowania według słusznej normy własnego sumienia, do ochrony życia prywatnego oraz do sprawiedliwej wolności, także w dziedzinie religijnej”^{Sobór Watykański II, konst. GAUDIUM ET SPES, 26}.

Po drugie, dobro wspólne domaga się dobrobytu społecznego i rozwoju społeczności.

Rozwój jest syntezą wszystkich obowiązków społecznych. Z pewnością do władzy należy rozstrzyganie – w imię dobra wspólnego – między różnymi partykularnymi interesami. Powinna ona jednak zapewnić każdemu to, czego potrzebuje on do prowadzenia życia prawdziwie ludzkiego: wyżywienie, odzież, opiekę zdrowotną, pracę, wychowanie i kulturę, odpowiednią informację, prawo do założenia rodziny^{por. Sobór Watykański II, konst. GAUDIUM ET SPES, 26}, itd.

Dobro wspólne stanowi wreszcie pokój, czyli trwałość i bezpieczeństwo sprawiedliwego porządku.

Tak więc wymaga ono, by władza przy użyciu godziwych środków zapewniała bezpieczeństwo społeczności i jej członkom. Stanowi podstawę prawa do słusznej obrony osobistej i zbiorowej.

[KKK, 1906, 1907, 1908, 1909]

SZESNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA



JEREMIASZ WŚRÓD RUIN JEROZOLIMY — VERNET, Émile Jean-Horace (1789, Paryż – 1863, Paryż)
1844, farby i żywica na płótnie, 35x27 cm, Muzeum Amsterdamskie, źródło: www.gemallegallery.com

Z KSIĘGI PROROKA JEREMIASZA Jr 23, 1-6

PAN mówi:

»Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszają owce z MOJEGO pastwiska.

Dlatego tak mówi PAN, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy mają paść MÓJ naród:

Wy rozproszyliście MOJE owce, rozpędziliście i nie zajęliście się nimi.

Oto JA się zajmę nieprawością waszych uczynków.

JA sam zbiorę resztę MYCH owiec ze wszystkich krajów, do których je wypędziłem.

Sprowadzę je na ich pastwisko, aby były płodne i liczne.

Ustanowię zaś nad nimi pasterzy, by je paśli;

i nie będą się już więcej lękać ani trwożyć, ani nie trzeba będzie szukać którejkolwiek.

Oto nadchodzą dni, kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą.

Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi.

W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie.

To zaś będzie imię, którym go będą nazywać:

»PAN naszą sprawiedliwością«.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 23 (22), 1a-3a, 3b-4, 5, 6 (R.: por. 1a)

REFREN: **PAN** mym pasterzem, nie brak mi niczego

PAN jest moim pasterzem,

niczego mi nie brakuje,

pozwała mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć,

orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,

zła się nie ulękę, bo TY jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska są moją pociechą.

Stół dla mnie zastawiasz

na oczach mych wrogów.

Namaszczasz mi głowę olejkiem,

kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i laska pójdą w ślad za mną

przez wszystkie dni życia

i zamieszkać w domu **PANA**

po najdłuższe czasy.

Z LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO EFEZJAN Ef 2, 13-18

Bracia:

W **CHRYSUSIE JEZUSIE** wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew **CHRYSUSA**.

ON bowiem jest naszym pokojem.

On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość.

W swym ciele pozbawił **ON** mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w **SOBIE** jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i w ten sposób jednych, jak i drugich znów połączyć z **BOGIEM**, w jednym **CIELE** przez krzyż, w **SOBIE** zadawszy śmierć wrogości.

A przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzy jesteście daleko, i pokój tym, którzy są blisko, bo przez **NIEGO** jedni i drudzy w jednym **DUCHU** mamy przystęp do **OJCA**.

AKLAMACJA por. J 10, 27

Alleluja, alleluja, alleluja

»MOJE owce słuchają MEGO głosu,

Ja znam je, a one idą za MNĄ«

SŁOWA EWANGELII WG ŚW. MARKA Mk 6, 30-34

Apostołowie zebrali się u **JEZUSA** i opowiedzieli **MU** wszystko, co zdziałali i czego nauczali.

A **ON** rzekł do nich:

»Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco«.

Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu.

Odplynęli więc łodzią na pustkowie, osobno.

Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich wyprzedzili.

Gdy **JEZUS** wysiadł, ujrzał wielki tłum.

Złitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza.

I zaczął ich nauczać o wielu sprawach.



INFORMACJE PARAFIALNE

- ✚ **16-26.VII:** Letni parafialny wyjazd dzieci i młodzieży do Karwi.
 - ✚ **27.VII** (piątek): Jak w każdy 4. piątek miesiąca modlitewne spotkanie „**RÓŻANIEC RODZICÓW ZA DZIECI**” – po Mszy św. o 18⁰⁰.
 - ✚ **25-26.VIII: RÓŻANIEC RODZICÓW** zaprasza na 2-dniową, autokarową pielgrzymkę do sanktuariów Podlasia:
 - † Królowej Podlasia i Matki Jedności w **Kodniu**;
 - † neounickiej parafii obrządku bizantyjsko-słowiańskiego w Kostomłotach;
 - † Męczenników Podlaskich w Pratulnie;
 - † Matki Bożej Leśniańskiej w Leśnej Podlaskiej;
 - † ew. Krzyża Świętego w Skórcu;
 - † ew. Matki Bożej Łaskawej w Wielgolasie.
- Nocleg w hotelu Stadniny Koni w Janowie Podlaskim. Koszt ok. 200 zł. Zapisy w zakrystii lub u organizatorów.
- ✚ Choć główny remont kościoła już się zakończył to **ofiary na jego odnowę** można składać np. na konto parafialne: PKO S.A. VII O. w Warszawie **56 1240 1109 1111 0000 0551 5772**
- Za wszystkie ofiary – składane na tacę, wpłaty indywidualne i na konto z przeznaczeniem na remont kościoła – Rada Parafialna i nasi duszpasterze składają serdeczne **Bóg zapłać!**
- ✚ W czasie wakacji szczególnie **pamiętajmy!** o prasie katolickiej!

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź II: **Lukasz PALUSZKIEWICZ**, kawaler z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Górze Kalwarii, i **Natalia Urszula Goss**, panna z parafii tutejszej

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

23.VII (poniedziałek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Bernarda KOPYTA, w miesiąc od pogrzebu w pewnej intencji
24.VII (wtorek)	18 ⁰⁰	† Stefana i Reginy RAWSKICH, zmarłych z rodziny WASILEWSKICH
25.VII (środa)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	† Anny i Andrzeja MICHAŁOWSKICH † Barbary SUJECKIEJ
26.VII (czwartek)	18 ⁰⁰	† Anny WALCKIEJ, jej rodziców i teściów
27.VII (piątek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰	w intencjach Różańca Rodziców † Zdzisława, w 2. rocznicę śmierci, Jarosława i Pawła GUTTÓW, zmarłych z rodzin SOĆKÓW i GUTTÓW
28.VII (sobota)	18 ⁰⁰	† Edwarda ANDZIAKA, w 18. rocznicę śmierci, Reginy, Edwarda i Wiesława ANDZIAKÓW, Władysława i Stanisława SERAFINÓW
	8 ⁴⁵	† Tadeusza SMOLIŃSKIEGO, w 20. rocznicę śmierci, Ireny, Zbigniewa i Jerzego SMOLIŃSKICH
29.VII (niedziela)	10 ³⁰ 12 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	† Stanisława GELERTA, zmarłych z rodziny † Andrzeja KWIETNIA, w rocznicę śmierci Bolesława Zduńczyka i Arkadiusza BARANA † Stanisławy i Tadeusza ZAWISŁAKÓW, zmarłych z rodzin ZAWISŁAKÓW i DUSZÓW

BARBARZYŃCY

Idą barbarzyńcy, idą barbarzyńcy
Ich smród zatruje miasta całej Europy
Idą barbarzyńcy, idą barbarzyńcy
Rozgrabiają Rzym ich łapska, roztrącają stopy
Lecz wielu twierdzi, że to tylko plotka
Pod ich rządami można żyć – to też są ludzie
A ich prostota zdrowa, konopna i rumiana
Ożywi Rzym tonący w lenistwie i nudzie
Idą barbarzyńcy, nikt ich nie pokona
Chcą świat antyczny mieczem aż do trzewi przeryć
Ryk ich budzi grozę, cuchną ich imiona,
Atylla, Odoaker, Witigez, Genzeryk.
A w Rzymie nie chcą wiedzieć, który z nich się zbliża
Ospalej myśli nic już nie porwie do buntu
Wiec trawia dni i noce na biustach kurtyzan
Lub piszą podręczniki miłosnego kunsztu
Idą barbarzyńcy straszni, skośnooccy
Chęć walki prędko mdleje na odgłos ich kroków
Nie ma co się bronić, zewsząd brak pomocy
A przecież zawsze lepszy od wojny jest pokój

Więc pieśmy uszy dźwiękiem eleganckich wierszy
Lub wierzymy w duchy, czary i różdżki magiczne
W mądrości wschodnie wgrzyśmy się albo powiększmy
Adeptów astrologii zgromadzenia liczne
Tak właśnie my, Rzymianie, spoglądajmy w gwiazdy
Tam swój horoskop może znaleźć nasze plemię
Niebieskie konstelacje niechaj tropi każdy
Kto nie chce dzisiaj patrzeć na zhańbioną ziemię

CZECH, Jerzy (ur. 1952)

BISKUPI WARSZAWSKY: JAN PAWEŁ WORONICZ, cz. II

W Powsinie zaczął też pisać opowiadanie poetyckie „**Sejm Wiślicki**”, które aliści nie ukończył...

Zasłynął za to jako kaznodzieja, wielokrotnie porównywany z ks. Piotrem Skargą. M.in. 3.V.1907 – po powstaniu 30 tys. polskiej armii, pod dowództwem gen. Henryka Dąbrowskiego i ks. Józefa Poniatowskiego – podczas uroczystości poświęcenia jej chorągwi, wygłosił uroczystą mowę. Mówił: „*Nie dla siebie samych żyli i Północą władali ojcowie nasi. Ich granice, potęga, sława i same nieszczęścia były zbawieniem i świetnością całej Europy. Jeżeli w jej okręgu znamiona chrześcijaństwa na świątyniach **BOŻYCH** dotąd jaśnieją; jeżeli tyle jej ludów i pokoleń luków scytyjskich i turbanów azjatyckich dotąd nie przybrały; jeżeli ta cała zachodnia połać świata równego losu z owemi kwitnącej niegdyś carstwa wschodniego krajami nie doznała: czyżby to dary i dobrodziejstwa? czyżby to krew sowicie kupiła i opłacała? Kto te rozrojone tłuszcze i napady niewstrzymanej dzicy odpierał i roztrącał?* Oto piersi i oręż ojców waszych. Tu się owe hordy, jak rozdęte morza wzburzonego bałwany, o ścianę polską rozbiły; tu swój grób znajdowały i otuchę dalszego postępu tracili. Polska za Europę we krwi tonęła, a Europa za jej plecami bezpieczna swoje światło i korzyści doskonaliła.

Opowiadajcie to wiekom i pokoleniom przyszłym, nasterczone kośćmi mogiły naszego Podola i Ukrainy! Bądźcie do zgonu świata mownymi piramidami naszych znakomitych zasług dla całego rodu ludzkiego i razem okropnej niewdzięczności od niebaczących na własne dobro sąsiadów!”

Tegoż 1807 roku, rok po utworzeniu napoleońskiego Księstwa Warszawskiego, mianowany został członkiem Rady Stanu Księstwa, a w 1810 członkiem Sekcji Spraw Wewnętrznych i Obrządków Religijnych.

W 1812 przystąpił do Konfederacji Generalnej Królestwa Polskiego – czyli nadzwyczajnego Sejmu Księstwa Warszawskiego – która proklamowała przywrócenie Królestwa Polskiego i zjednoczenie narodu polskiego.

Już rok później wszelako, po klęsce Napoleona w Rosji, Księstwo Warszawskie znalazło się w rękach rosyjskich. A 18.XII.1815 car rosyjski Aleksander I mianował go biskupem ordynariuszem krakowskim i senatorem Królestwa Polskiego (pod berłem cara rosyjskiego). Sakrę biskupią przyjął 8.V.1816, z rąk bpa diecezji Wigry, Jana Klemensa Gołaszewskiego.

Kraków funkcjonował wówczas – po kongresie wiedeńskim w 1815, gdy zaborcze potęgi podzieliły się ziemiami Księstwa Warszawskiego – jako Wolne, Niepodległe i Ścisłe Neutralne Miasto Kraków (znane także jako Rzeczpospolita Krakowska): acz pozostające pod kontrolą Prus, Rosji i Austrii, stanowiące aliści namiastkę i malutką oazę polskiej suwerenności...

W 1817 wygłosił kazanie z okazji przeniesienia zwłok księcia Józefa Poniatowskiego z Warszawy na Wawel w Krakowie; w VI.1818 natomiast podczas uroczystości złożenia na Wawelu zwłok Tadeusza Kościuszki...

28.I.1828 został arcybiskupem metropolitą warszawskim i prymasem Królestwa Polskiego.

W tymże 1828, wraz ze swoim sufraganiem, bp Mikołajem Janem Manugiewiczem, był członkiem sądu sejmowego mającego osądzać osoby oskarżone o zdradę stanu. M.in. sąd z ich udziałem nie znalazł znamion zdrady stanu w działalności konspiracyjnego Towarzystwa Patriotycznego...

24.V.1829 na Zamku Królewskim w Warszawie przeprowadził uroczystościom koronacyjnym króla Królestwa Polskiego, którym został nowy car rosyjski, Mikołaj I. Był wszelako jedynie biernym świadkiem koronacji: podana przez prymasa koronę car sam włożył sobie na głowę...

Zdażył jeszcze zorganizować Seminarium Duchowne w Warszawie.

Nie czuł się już dobrze wyjechał więc na kurację do Czech. Nie pomogło – zmarł w Wiedniu nocą 6/7.XII.1829. Austriacy nie pozwolili na wygłoszenie mowy pogrzebowej podczas nabożeństwa żałobnego w kaplicy w Wiedniu.

Ostatecznie pochowany został 8.I.1830 w Krakowie, w katedrze wawelskiej. Tam jego pogrzeb stał się wielką manifestacją patriotyczną...

Ł. pow.: JAN PAWEŁ WORONICZ — BIZAŃSKI, Jan Nepomucen (1804, Wądrońce – 1878, Kraków)

1828, Kraków, farba olejna na tekturze, 23,5×19 cm, Muzeum Narodowe, Kraków, biskup.war.gov.pl

MSZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązuje: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
	święta pracujące: 08:45, 18:00
	dni powszednie: Patrz – intencje parafialne
KANCELARIA PARAFIALNA	tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
	poniedziałek - piątek 08:00-09:30, 17:00-19:00
WWW	Nieczynna
KSIĘŻA	www.swzygmunt.knc.pl
INNE	Proboszcz Jacek Dzikowski, Wikariusz Michał BOGDAN
	Żywy Różaniec – +48 512 665 747; Różaniec Rodziców – +48 608 369 120